

1. Anne Babanın Çocuklara Davranışı

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ailenin bir huzur yeri olduğunu bilir, bir baba olarak da evinde en güzel davranış örneklerini sergilerdi. Çocuklarını Allah'ın birer emaneti gibi görürdü. Onların haklarını adaletle gözetmeye çalışırdı. Kalbinde merhamet olanların çocuklarını sevebileceğine inanır ve bunu ifade ederdi. Evde, dışarıda; yalnızken veya toplum içinde çocuklarını okşar, öper ve severdi. Peygamberimiz (s.a.v.) ailede verilen terbiye ve eğitimin önemini vurgulardı. Peygamber Efendimiz çocuklarının eğitimleriyle tek tek ilgilenir, her türlü görev ve sorumluluklarını onlara öğretmeye çalışırdı. Çocukları eğitmenin cenneti kazanmanın bir yolu olduğunu anlatır, güzel ahlak eğitiminin üzerinde titizlikle dururdu. Her akşam aile bireyleri ile sohbet eder, çocuklarıyla oyunlar oynar, onlara ibretli hikâyeler anlatır ve tatlı şakalar yapardı. Peygamberimiz her zaman evine selam vererek girerdi. Evdeki anlaşmazlıkları tatlıya bağlar, çocuklarının yaramazlıkları karşısında anlayışlı davranırdı. Bağırıp çağırmaz, ayıplarını yüzlerine vurmaz, onları azarlamaz, incitip kırmazdı. Çocuklarının arasında öpücük konusunda bile olsa, asla ayırım yapmaz, onlara adaletli davranırdı.

2. Çocukların Anne Babaya Karşı Sorumlulukları

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) doğmadan birkaç ay önce babasını kaybetti. Dolayısıyla babasını ona nasip olmadı. Henüz altı yaşlarında bir çocukken de annesini kaybetmenin hüznünü yaşadı. Annesi Âmine ile yaşadığı kısa zaman içerisinde ona karşı hep saygılı davrandı, onu hiç üzmedi. Efendimiz çocukluğunda kendisine bakan sütannesi Halime ve dadısı Ümmü Eymen'in sözlerini tutar, onlara saygıda kusur etmemeye özen gösterirdi. Kendisi baba olduğu zaman çocukları Peygamber Efendimize (s.a.v.) saygıda kusur etmedi, onu asla üzmediler. Efendimiz, büyüklere ve özellikle de anne babaya saygı konusunda ümmetini uyarırdı. İyilik yaparak anne babasını memnun eden kimsenin Allah'ı memnun etmiş gibi olacağını, anne babasını üzen kimsenin ise Allah'ı üzmüş gibi olacağını anlatırdı. Anne babasına karşı güzel davranan ve itaat eden çocukları çok severdi. Onlar için, "Anne babasına iyilik edene ne mutlu. Sonu cennet olsun! Allah onun ömrünü artırsın!" diye dua ederdi. Sevgili peygamberimiz (s.a.v.), anne babanın söyledikleri Allah'ın emirlerine aykırı olmadığı sürece onlara itaat etmenin önemini her fırsatta anlatırdı.

3. Kardeşler Arasındaki İlişkiler

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) kardeşliğe ve kardeşlik duygusuna çok değer verirdi. Aynı ailede yaşayan kardeşlerin birbirine karşı hak ve sorumluluklarının olduğunu anlatırdı. Her konudaki davranışları bize örnek olan Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) -kardeşleri olmadığı için- süt kardeşleri ile olan ilişkilerinde de mükemmel örnek olmuş, onlarla iyi geçinmiştir. Peygamberimiz (s.a.v.), kardeşler arasında dargınlık olmasını asla hoş karşılamazdı. "Bir müminin, kardeşini üç günden fazla terk edip ona küs durması helâl değildir. Üç gün geçmişse, onunla karşılaşıp selam versin. Eğer selamını alırsa, her ikisi de sevapta ortak olurlar. Yok, eğer selamını almazsa, almayan günaha girmiş olur. Selam veren ise küs durmaktan çıkmış olur." buyurarak küslüğünü bitirmek için önce davranan kişinin kazançlı olduğunu anlatırdı. Çocuklarına kardeşlerin birbirlerine güler yüzle davranması gerektiğini ifade ederdi. İnsanın kardeşine güler yüzle davranmasının kendisi için bir sadaka olduğunu ve bu davranışın küçük görülmemesi gerektiğini söylerdi. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) birbirinin ayıp ve kusurunu araştırmanın da kardeşler arasında huzuru bozan ve bir mümine kesinlikle yakışmayan bir davranış olduğunu söylerdi. Çocuklarına birbirlerini sevmeyi öğreten Peygamberimiz (s.a.v.), "Kardeşini seven kişi, ona sevdiğini bildirsin!" buyurarak birbirlerine, "Seni seviyorum kardeşim." demeyi, sevgi dolu sözler söylemeyi de tavsiye etmiştir.

4. Küçükleri Sevmek, Büyükleri Saymak

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) büyüklerine de her zaman son derece saygılı olur, küçüklerini sever, onlara şefkatli davranırdı. Bu davranışlarıyla herkese örnek olan Peygamberimiz (s.a.v.) bu konuda müminleri uyarırdı. Yaşça büyük olanlara, yaşından dolayı saygı göstermeyi emrederdi. Her konuda onların yardımına koşmamız gerektiğini bizzat örnek davranışlarıyla gösterirdi. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) küçüklere sevgi göstermeyi ve merhamet etmeyi de tavsiye eder, bu konuda tüm müminlere örnek olacak davranışlar sergilerdi. Efendimiz (s.a.v.) çocuklarına ve torunlarına karşı sevgi ve merhametle davranırdı. Bir evi yuva yapan, bireyler arasındaki sevgi ve saygıdır. Küçüklerin büyüklerine saygı ve hürmetle davrandığı, büyüklerin de küçüklere sevgi ve merhametle yaklaştığı bir aile kuşkusuz mutlu bir ailedir. Hz. Peygamber (s.a.v.) ve ailesi pek çok zorluk ve sıkıntı da yaşamıştır. Aile fertleri, aralarındaki büyük sevgi ve saygı sayesinde bu zor günlerde şikâyet etmek yerine sıkıntılara el birliği ile karşı koyar, birbirleriyle kenetlenirlerdi.